

Bruselj, 1.2.2017
COM(2017) 56 final

POROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU IN SVETU

**Ocena napredka držav članic v letu 2014 pri izpolnjevanju nacionalnih ciljev glede
energijske učinkovitosti do leta 2020 in izvajanju Direktive 2012/27/EU o energetske
učinkovitosti v skladu s členom 24(3) Direktive 2012/27/EU o energetske učinkovitosti za
leto 2016**

Kazalo

1. Uvod	3
2. Napredek pri doseganju cilja EU glede povečanja energijske učinkovitosti do leta 2020	4
3. Nacionalni cilji	5
4. Trendi porabe energije in ocena nacionalnih ukrepov v posameznih sektorjih	5
4.1. Industrija.....	7
4.2. Stanovanjski sektor.....	7
4.3. Storitveni sektor	8
4.4. Javni sektor	8
4.5. Prometni sektor	9
4.6. Sektor proizvodnje električne energije in toplote.....	9
4.7. Stanje prenosa direktive o energijski učinkovitosti.....	10
5. Sklepne ugotovitve	11

1. UVOD

Povečanje energijske učinkovitosti je ključnega pomena za reševanje prihodnjih izzivov Evropske unije. Zmanjšanje povpraševanja po energiji in načelo „*energijska učinkovitost je na prvem mestu*“ sta zato eden od petih glavnih ciljev energetske unije. Države članice so leta 2015 potrdile, da je nujno doseči cilj glede povečanja energijske učinkovitosti za 20 % do leta 2020¹. Politike za energijsko učinkovitost zagotavljajo zmanjšanje stroškov za odjemalce, poleg tega pa tudi koristi v zvezi z zmanjšanjem emisij toplogrednih plinov, zanesljivost oskrbe, konkurenčnost, trajnostni razvoj evropskega gospodarstva in ustvarjanje delovnih mest. Zato je Komisija novembra 2016 predlagala, da bi to pomembno politično področje po letu 2020 okrepili z zavezujočim ciljem EU glede povečanja energijske učinkovitosti za 30 % do leta 2030².

V tem poročilu za leto 2016 je ocenjen napredek, dosežen do leta 2014, pri izpolnjevanju cilja glede povečanja energijske učinkovitosti za 20 % do leta 2020 in izvajanju direktive o energijski učinkovitosti (EED). Poročilo vključuje več priporočil za države članice³. Temelji predvsem na letnih poročilih držav članic za leto 2016 in najnovejših podatkih Eurostata za leto 2014 ter se opira na poročilo o napredku na področju energijske učinkovitosti za leto 2015⁴.

Glavne ugotovitve iz poročila so:

- EU je v zadnjih letih dosegla velik napredek. **Leta 2014 je poraba primarne energije EU le za 1,6 % presegala cilj porabe primarne energije za leto 2020. Poraba končne energije je bila celo za 2,2 % nižja od cilja za leto 2020⁵.** Vendar se je leta 2015 poraba primarne energije povečala za približno 1,5 %, poraba končne energije pa za približno 2 % v primerjavi z ravnmi iz leta 2014⁶. (To se je zgodilo, ker je bilo leto 2014 izjemno toplo. Podatki za leto 2015 kažejo, da se je prejšnji trend vrnil.)
- Države članice so se zavezale, da bodo izvajale ambiciozne politike za energijsko učinkovitost in so v zadnjih letih znatno povečale svoja prizadevanja v vseh sektorjih⁷.
- Razčlenitvena analiza, ki je bila opravljena za EU-28, kaže, da je bilo zmanjšanje porabe primarne energije med letoma 2005 in 2014 predvsem posledica izboljšanja energijske intenzivnosti⁸. Upad gospodarske dejavnosti, spremembe mešanice goriv in strukturne spremembe so imele sorazmerno manjšo vlogo.

---

¹ Cilj za leto 2020 je zmanjšanje porabe končne energije v EU na manj kot 1 086 Mtoe, porabe primarne energije pa na manj kot 1 483 Mtoe. Sklepi Evropskega sveta z dne 23. in 24. oktobra 2014, EUCO 169/14.

² COM(2016) 860 final.

³ Člen 24(3) direktive o energijski učinkovitosti.

⁴ COM(2015) 574 final. Kazalnik „toplota iz obratov za daljinsko ogrevanje“ ni več vključen v to poročilo, ker ustreznimi podatki Eurostata vključujejo vso proizvedeno toploto. Zato se kazalnik ne bo več uporabljal, dokler so na voljo posamezni podatki iz zbirke podatkov v skladu s členom 24(6) direktive o energijski učinkovitosti.

⁵ Podatki Eurostata so bili za vse kazalnike iz tega poročila pridobljeni med 31. avgustom 2016 in 20. oktobrom 2016.

⁶ Podatki za leto 2015 bodo podrobno analizirani v poročilu o napredku na področju energijske učinkovitosti leta 2017.

⁷ Priglašeni cilji držav članic predstavljajo do 17,7 % zmanjšano porabo primarne energije v letu 2020 v primerjavi s projekcijami v izhodiščnem letu 2007. Na področju porabe končne energije pa cilji držav članic predstavljajo do 20,6-odstotno zmanjšanje porabe končne energije v letu 2020 v primerjavi s projekcijami v izhodiščnem letu 2007.

⁸ Delež nacionalne porabe primarne energije v nacionalnem BDP. Ta učinek energijske intenzivnosti predstavlja spremembe skupne porabe energije zaradi izboljšane energijske učinkovitosti in drugih dejavnikov. Ker spremembe tega učinka intenzivnosti ni mogoče pripisati izključno energijski učinkovitosti, je druga

- Nadaljnja prizadevanja so potrebna pri obnovi obstoječih stavb, da bi prihranili energijo in zmanjšali stroške energije za odjemalce. Zato je treba v državah članicah dodatno izboljšati pogoje financiranja za naložbe v energijsko učinkovitost. Informacijska in komunikacijska tehnologija (IKT) lahko ima pri tem pomembno vlogo, saj odjemalcem zagotavlja koristna orodja za izboljšanje ozaveščenosti in pametno upravljanje porabe energije.
- Večina držav članic bi morala dodatno izboljšati energijsko učinkovitost v prometnem sektorju, da bi izkoristila preostale možnosti za varčevanje z energijo.

Komisija je optimistična glede doseganja cilja **20-odstotnega zmanjšanja porabe primarne energije, če bodo države članice spoštovale svoje obveznosti** ter še naprej izvajale obstoječo zakonodajo EU o energijski učinkovitosti in uspešne programe za energijsko učinkovitost.

2. NAPREDEK PRI DOSEGANJU CILJA EU GLEDE POVEČANJA ENERGIJSKE UČINKOVITOSTI DO LETA 2020

Poraba končne energije⁹ v EU se je zmanjšala za 11 %, s 1 191 Mtoe v letu 2005 na 1 062 Mtoe v letu 2014, kar je nižje od ciljne končne porabe energije za leto 2020, ki znaša 1 086 Mtoe. Absolutna poraba končne energije se je po letu 2005 zmanjšala v vseh državah članicah, razen v Litvi, na Malti in Poljskem¹⁰.

Leta 2014 je promet predstavljal največji delež skupne porabe končne energije (33 %), sledila je industrija (26 %), stanovanjski sektor (25 %), storitveni sektor (13 %) in drugi sektorji (3 %).

Poraba primarne energije¹¹ v EU se je zmanjšala za 12 %, s 1 712 Mtoe v letu 2005 na 1 507 Mtoe v letu 2014. Ta raven porabe še vedno nekoliko presega cilj glede porabe primarne energije za leto 2020, ki znaša 1 483 Mtoe.

Absolutna poraba primarne energije se je od leta 2005 zmanjšala v vseh državah članicah, razen v Estoniji, na Finskem in Poljskem. Največje povečanje na letni ravni je zabeležila Estonija (2,6 %), na Finskem pa je poraba primarne energije v obdobju 2005–2014 ostala razmeroma stabilna. Precejšnje zmanjšanje na letni ravni so zabeležile Grčija, Litva in Združeno kraljestvo¹².

---

razčlenitvena analiza, ki je bila opravljena v okviru projekta Odyssee-Mure, potrdila, da je bila energijska učinkovitost glavni dejavnik zmanjšanja porabe primarne in končne energije v obdobju 2005–2014 (glejte Prilogo 5 k SWD(2016) 405).

⁹ Poraba končne energije pomeni energijo, ki se dobavi za industrijo, prevoz, gospodinjstva, storitve in kmetijstvo, pri čemer je izključena dobava sektorju za pretvorbo energije in samemu energetskega gospodarstvu.

¹⁰ Glejte tudi *delovni dokument služb Komisije o spremljanju doseganja ciljev energetske unije iz leta 2016 – ključni kazalniki* in <http://iet.jrc.ec.europa.eu/energyefficiency/node/9145>.

¹¹ Poraba primarne energije poleg porabe končne energije vključuje tudi izgube pri proizvodnji in pretvorbi energije, porabo sektorja za pretvorbo energije ter izgube v omrežju.

¹² Glejte opombo 10.

3. NACIONALNI CILJI

Države članice so okvirne nacionalne cilje za povečanje energijske učinkovitosti do leta 2020 določile leta 2013¹³. V letu 2014 je bila poraba končne energije v 17 državah članicah že manjša od okvirnega cilja glede končne energije za leto 2020¹⁴. Prav tako je 19 držav članic že leta 2014 doseglo porabo primarne energije, ki je bila nižja od okvirnega cilja glede primarne energije za leto 2020¹⁵.

Preostale države članice so še vedno nekoliko oddaljene od svojih okvirnih nacionalnih ciljev, izraženih v porabi končne in/ali primarne energije za leto 2020.

4. TRENDI PORABE ENERGIJE IN OCENA NACIONALNIH UKREPOV V POSAMEZNIH SEKTORJIH

Večina držav članic je med letoma 2005 in 2014 zmanjševala porabo primarne in končne energije po stopnji, ki bi, če bi jo ohranile, zadostovala za uresničitev njihovih ciljev glede porabe primarne in končne energije do leta 2020. Na področju porabe primarne energije so pri tem izjema Estonija, Malta in Švedska. Na področju porabe končne energije so izjema Avstrija, Belgija, Nemčija, Litva, Malta in Slovaška¹⁶.

Največje znižanje porabe primarne energije od leta 2013 do leta 2014 so zabeležili v Belgiji (8 %), na Danskem (7 %) in v Združenem kraljestvu (7 %). Nizozemska je zabeležila največje zmanjšanje porabe končne energije (8 %), sledita ji Francija (7 %) in Belgija (6 %). Samo na Nizozemskem in v Luksemburgu se je poraba končne energije zmanjšala v vseh sektorjih. Največje povečanje porabe končne energije je bilo zabeleženo na Malti (3 %), v Bolgariji (3 %) in Litvi (2 %)¹⁷.

Prva razčlenitvena analiza je bila opravljena, da bi se preučil učinek različnih dejavnikov na pretekle trende porabe primarne energije na ravni EU v zadnjem desetletju (2005–2014), na podlagi podatkov EUROSTATA. Z analizo je bil ocenjen relativni prispevek gospodarske

---

¹³ Države članice so si postavile različno ambiciozne cilje, v večini primerov glede zmanjšanja absolutne porabe energije do leta 2020. Vendar v primeru Hrvaške, Cipra, Finske, Grčije, Italije, Portugalske in Romunije cilj omogoča povečanje porabe končne energije. Ta naj bi bila po napovedih višja od napovedane rasti BDP med letoma 2014 in 2020. Na Hrvaškem, Finskem, v Grčiji in Romuniji bi okvirni cilji za porabo primarne energije za leto 2020 omogočili, da bi se poraba primarne energije povečevala hitreje od pričakovane povprečne rasti njihovega BDP v obdobju od 2014 do 2020. Seštevek nacionalnih ciljev (17,6-odstotno zmanjšanje porabe primarne energije v primerjavi z napovedmi) ne dosega 20-odstotnega cilja na ravni EU. Glejte COM(2015) 574.

¹⁴ Češka, Danska, Irska, Grčija, Španija, Ciper, Hrvaška, Italija, Latvija, Luksemburg, Malta, Nizozemska, Poljska, Portugalska, Romunija, Slovenija in Finska.

¹⁵ Avstrija, Češka, Danska, Irska, Grčija, Španija, Ciper, Hrvaška, Italija, Latvija, Litva, Luksemburg, Madžarska, Poljska, Portugalska, Romunija, Slovenija, Slovaška in Finska.

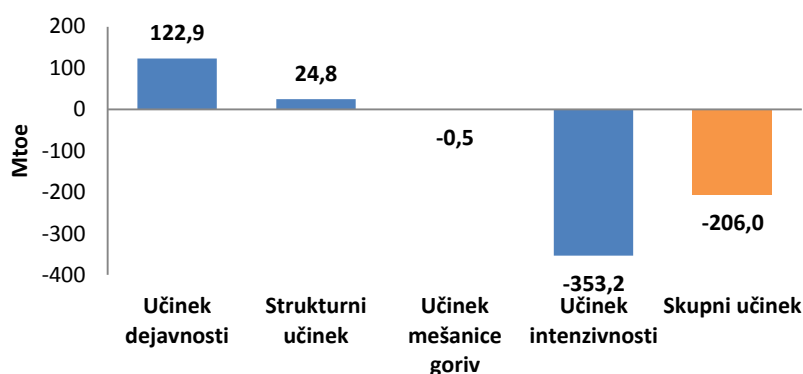
¹⁶ Ker so na voljo samo podatki za leto 2014, ta primerjava ne more upoštevati niti učinka nedavno izvedenih ukrepov za energijsko učinkovitost na izpolnjevanje novih obveznosti v okviru direktive o energijski učinkovitosti niti učinka nekaterih nedavno sprejetih ukrepov v okviru direktiv o okoljsko primerni zasnovi izdelkov, označevanju z energijskimi nalepkami in o energijski učinkovitosti stavb. Na podlagi te primerjave ni mogoče dokončno oceniti, ali so države članice na dobri poti, da dosežejo svoje okvirne cilje za povečanje energijske učinkovitosti za leto 2020. Razlog za to je dejstvo, da ni mogoče predvideti prihodnjih pozitivnih ali negativnih učinkov sprememb v gospodarstvu, sprememb v cenah goriva, prehoda na drugo vrsto goriva ali podnebnih nihanj za obdobje 2015–2020.

¹⁷ Glejte opombo 10.

dejavnosti¹⁸, strukture¹⁹, mešanice goriv²⁰ in energijske intenzivnosti na splošno zmanjšanje porabe primarne energije v obdobju (206 Mtoe). Povečanje porabe energije za 123 Mtoe je zlasti posledica učinka dejavnosti. Vendar se je to povečanje izravnalo s skoraj trikratnim zmanjšanjem (-353 Mtoe) zaradi znatnih izboljšav na področju energijske intenzivnosti²¹.

Po drugi strani pa je vpliv strukturnih sprememb in mešanice goriv za EU-28 zanemarljiv. Strukturni učinek je znašal +25 Mtoe. To je mogoče pripisati relativni rasti energijsko intenzivnejših nacionalnih gospodarstev v primerjavi z energijsko manj intenzivnimi. Negativni učinek mešanice goriv je bil zelo majhen (-0,5 Mtoe), kar pomeni rahel premik v smeri čistejših goriv. To pomeni, da se je energijska učinkovitost v zadnjem desetletju znatno izboljšala.

Slika 1: Razčlenitev sprememb porabe primarne energije v EU-28 za obdobje 2005–2014 s seštevno metodo LMDI (Logarithmic Mean Divisia Index)

Vir: Analiza Skupnega raziskovalnega središča (JRC)

Prva razčlenitvena analiza porabe končne energije je bila opravljena na ravni držav članic za obdobje 2005–2014 za proizvodne sektorje gospodarstva²². Predhodni rezultati kažejo negativne učinke dejavnosti v Grčiji, na Hrvaškem, v Italiji in na Portugalskem. To je povzročilo zmanjšanje porabe končne energije, ki je odraz upada gospodarske dejavnosti v teh državah. Strukturni učinek je bil v večini držav članic negativen, kar pomeni povečanje dejavnosti v energijsko manj intenzivnih sektorjih. Samo Estonija, Poljska, Madžarska in Avstrija so zabeležile rahel premik k energijsko intenzivnejšim sektorjem. To je povzročilo večjo porabo energije v tem obdobju, kot bi bila sicer.

Negativni učinki energijske intenzivnosti, ki odražajo izboljšano energijsko intenzivnost, so bili zabeleženi v vseh državah članicah, razen v Latviji in na Cipru. Znatno izboljšanje energijske intenzivnosti, ki je povzročilo zmanjšanje porabe energije, je bilo doseženo v

¹⁸ BDP, kazalnik bogastva EU-28, predstavlja spremembe porabe energije zaradi sprememb v gospodarski dejavnosti. Učinek dejavnosti je pozitiven, če se poraba energije poveča zaradi dodatnega povpraševanja po energiji, ki je posledica povečane gospodarske dejavnosti.

¹⁹ Delež BDP posamezne države članice v skupnem BDP EU-28. Predstavlja spremembe pri porabi energije, ki bi bile zabeležene zaradi spremembe relativnega pomena držav z različnimi energijskimi intenzivnostmi. Strukturni učinek je pozitiven, če se poveča BDP držav z relativno visoko energijsko intenzivnimi gospodarstvi.

²⁰ Delež nacionalne porabe primarne energije za posamezno gorivo v nacionalni porabi primarne energije za vsa goriva skupaj. Predstavlja spremembe pri porabi energije zaradi sprememb mešanice goriv v gospodarstvu, tj. učinek sestave mešanice goriv. Učinek mešanice goriv je negativen, če obstaja prehod na čistejša goriva.

²¹ To so predhodni rezultati prve razčlenitvene analize, ki jo je opravila Komisija. Metodologija je še vedno v pripravi in bo predmet dodatne razprave z državami članicami in deležniki.

²² Obravnavani so bili naslednji sektorji: industrija, gradbeništvo, storitve, kmetijstvo, gozdarstvo in ribištvo.

Bolgariji, na Češkem, v Romuniji in na Slovaškem²³. Komisija meni, da je bila javna politika ključni dejavnik za izboljšanje energijske učinkovitosti. To ugotovitev je pred kratkim potrdila razčlenitvena analiza, ki sta jo izvedla Mednarodna energetska agencija in projekt Odyssee-Mure²⁴.

4.1. Industrija

Absolutna **poraba končne energije v industriji** se je zmanjšala s 328 Mtoe v letu 2005 na 275 Mtoe v letu 2014 (16 %).

V letu 2014 je trinajst držav članic zabeležilo padec porabe končne energije v industriji v primerjavi z ravnmi iz leta 2013. Poraba energije v industriji se je najbolj povečala na Cipru (19 %), v Grčiji (9 %) in na Madžarskem (6 %). Glavni razlogi za rast od leta 2013 do leta 2014 v nekaterih državah članicah so bili povečanje dodane vrednosti v industriji in večja poraba v cementarnah in obratih za proizvodnjo lesnih sekancev.

Na področju **energijske intenzivnosti končne porabe v industriji** obstaja pomembna razlika med energijsko najintenzivnejšo državo članico, Bolgarijo, in energijsko najmanj intenzivnimi državami, Dansko in Irsko. Čeprav je to odvisno od deleža energijsko intenzivnih panog, se je energijska intenzivnost v industriji v večini držav članic v letu 2014 zmanjšala v primerjavi z letom 2005, z izjemo Cipra, Grčije, Madžarske in Latvije. Na področju energijske intenzivnosti v Avstriji in na Finskem nadaljnje izboljšanja skoraj ni bilo²⁵.

4.2. Stanovanjski sektor

Absolutna poraba končne energije v stanovanjskem sektorju se je zmanjšala za 15 %, s 309 Mtoe v letu 2005 na 263 Mtoe v letu 2014, iz več razlogov, vključno z večjo energijsko učinkovitostjo naprav in izboljšanjem energijske učinkovitosti v stavbah na podlagi postopnega izvajanja direktive o energijski učinkovitosti stavb ter minimalnih standardov za okoljsko primerno zasnovano izdelkov. K temu pozitivnemu trendu so prispevale tudi informacije, ki se porabnikom zagotavljajo z energijskimi izkaznicami za stavbe, in merjenje porabe energije, saj je to porabnikom zagotovilo koristna orodja za izboljšanje ozaveščenosti o porabi energije.

Nobena država članica ni poročala o povečanju porabe končne energije v stanovanjskem sektorju od leta 2013 do leta 2014. Znatno zmanjšanje za 20 % je bilo zabeleženo na Nizozemskem, sledi mu Belgija z 18 %.

Leto 2014 je bilo nenavadno toplo, kar naj bi privedlo do manjšega povpraševanja po ogrevanju²⁶. Kljub temu, da je bilo leto 2014 toplejše od leta 2013, podatki o porabi energije v stanovanjskem sektorju s podnebnimi popravki kažejo trende naraščajoče porabe v letu 2014 v primerjavi z letom 2013 v 17 državah članicah. Eden od razlogov za to je morda dejstvo, da

---

²³ To so predhodni rezultati prve razčlenitvene analize, ki jo je opravila Komisija. Metodologija je še vedno v pripravi in bo predmet dodatne razprave z državami članicami in deležniki.

²⁴ https://www.iea.org/eemr16/files/medium-term-energy-efficiency-2016_WEB.PDF in Priloga 5 k SWD(2016)405.

²⁵ Glejte opombo 10.

²⁶ Leto 2014 je bilo na ravni EU-28 povprečno 2 809 stopinjskih dni ogrevanja (HDD) v primerjavi s povprečno 3 218 HDD v letu 2013 in povprečno 3 143 HDD v referenčnem obdobju 1990–2014 [vir podatkov: Eurostat, Skupno raziskovalno središče (IES/Enota MARS)]. Podnebni korekcijski faktor je bil izračunan kot delež stopinjskih dni ogrevanja v danem letu glede na povprečje stopinjskih dni ogrevanja v obdobju 1990–2014. Ta korekcijski faktor je bil uporabljen za celotno porabo energije v stanovanjskem sektorju. Če so v Eurostatu na voljo razčlenjeni podatki o končni porabi, se podnebni popravek uporabi le za podatke o porabi toplote.

podnebni popravki ne upoštevajo stopinjskih dni hlajenja. Zato bi jih bilo treba upoštevati v prihodnjih analizah, zlasti ker se bo pomen hlajenja v energijskih potrebah držav na jugu povečeval.

Tudi s podnebnim faktorjem popravljena **poraba končne energije na prebivalca** se je med letoma 2005 in 2014 na letni ravni znižala za povprečno 0,7 %. Največje izboljšave so bile v tem obdobju uvedene v Belgiji, na Irskem in v Združenem kraljestvu²⁷. Tudi **poraba energije na kvadratni meter** se je med letoma 2005 in 2014 izboljšala v vseh državah članicah. Največje zmanjšanje je bilo ugotovljeno na Cipru, v Latviji in na Portugalskem²⁸.

4.3. Storitveni sektor

V storitvenem sektorju se je **poraba končne energije** zmanjšala za 2 %, in sicer s 144 Mtoe v letu 2005 na 141 Mtoe v letu 2014. To precejšnje zmanjšanje za 6 % v letu 2014 v primerjavi z letom 2013 je mogoče delno razložiti kot posledico blage zime v letu 2014, saj se v storitvenem sektorju po ocenah 62 % končne energije porabi za ogrevanje²⁹.

Vse države, razen Estonije, Latvije, Malte, Portugalske in Švedske, so zabeležile zmanjševanje ali stabilno absolutno porabo energije v storitvenem sektorju v letu 2014 v primerjavi z letom 2013. Ciper in Malta sta pojasnila naraščajoče ali stalne trende s povečanjem turizma in podnebnimi spremembami z večjo porabo energije za ogrevanje, prezračevanje in klimatizacijo. Latvija povezuje povečanje porabe s povečanjem bruto dodane vrednosti storitev, medtem ko je Portugalska kot možni razlog navedla povečanje števila delovnih ur v javnem sektorju.

Energijska intenzivnost končne porabe³⁰ v storitvenem sektorju se je na letni ravni v obdobju 2005–2014 v povprečju izboljšala za 1 %. Do najpomembnejših izboljšav v tem obdobju je prišlo na Madžarskem, Irskem in Slovaškem. Ciper, Estonija, Finska, Grčija in Italija so v tem obdobju zabeležile stabilno ali naraščajočo energijsko intenzivnost končne porabe³¹. Te države članice bi se morale osredotočiti na storitveni sektor, da bi povečal energijsko učinkovitost. To bo prispevalo k izboljšanju konkurenčnosti tega sektorja, ki se bo po napovedih v prihodnosti povečeval.

4.4. Javni sektor

Člen 5 direktive o energijski učinkovitosti določa, da morajo države članice vsako leto prenoviti 3 % skupne površine stavb, ki se ogrevajo in ohlajajo, so v lasti in uporabi osrednje vlade in ne izpolnjujejo minimalnih zahtev glede energijske učinkovitosti iz direktive o energijski učinkovitosti stavb. Druga možnost je uporaba drugih ukrepov za doseganje enakovrednega prihranka. Za izvajanje zahtev iz člena 5 bo 18 držav članic sprejelo alternativne ukrepe, tj. ukrepe, ki uporabnike spodbujajo k spremembi vedenja. Druge države članice so se odločile za privzeti pristop prenove 3 % skupne tlorisne površine.

Na podlagi letnih poročil za leto 2016 so države članice, ki so se odločile za izvajanje privzetega pristopa, sporočile, da je bilo leta 2014 obnovljenih približno 1 245 000 m²

---

²⁷ Kazalniki v delovnem dokumentu služb Komisije o spremljanju doseganja ciljev energetske unije iz leta 2016 – ključni kazalniki niso popravljene s podnebnim faktorjem.

²⁸ Glejte zbirko podatkov projekta Odyssee-Mure, ki je na voljo na: <http://www.indicators.odyssee-mure.eu/online-indicators.html>.

²⁹ COM(2016) 51 final.

³⁰ Kazalnik, ki določa, koliko energije je potrebne za ustvarjanje dodane vrednosti v storitvenem sektorju v določenem letu.

³¹ Glejte opombo 10.

površine upravičenih stavb, leta 2015 pa 995 000 m². Države članice, ki so sprejele alternativni pristop, so Komisijo obvestile o prihrankih energije za leti 2014 in 2015, vendar pa obstaja nekaj negotovosti glede poročanja (npr. izbrane enote ali manjkajoči podatki). Na podlagi predhodnih raziskav je mogoče sklepati, da so v Avstriji, na Hrvaškem, Cipru, Češkem, Finskem, Irskem, Nizozemskem, Poljskem, Švedskem in v Združenem kraljestvu s sprejetim alternativnim pristopom ustvarili zahtevane letne prihranke energije v obdobju 2014–2015. Hrvaška, Finska in Švedska so poročale o preseganju zahtev. V primeru privzetega pristopa države članice Estonija, Španija, Madžarska, Italija in Latvija trdijo, da so v letih 2014 in 2015 izpolnile zahteve glede prenove. Komisija bo še naprej pozorno spremljala izvajanje te določbe.

4.5. Prometni sektor

Absolutna poraba končne energije v prometu³² se je v EU-28 zmanjšala za 4 %, in sicer s 369 Mtoe v letu 2005 na 353 Mtoe v letu 2014. Leta 2014 je 13 držav članic povečalo porabo energije v tem sektorju v primerjavi z ravnmi iz leta 2005³³. Poraba se je znatno povečala (za več kot 20 % od leta 2005) v Litvi, na Malti, Poljskem, v Romuniji in Sloveniji. Nasprotno pa se je leta 2014 v primerjavi z ravnmi iz leta 2005 zmanjšala za 21 % v Grčiji in 20 % v Španiji.

V EU-28 se je poraba končne energije v prometu od leta 2013 do leta 2014 povečala za 1 %, pri čemer je 20 držav članic poročalo o povečanju v primerjavi z letom 2013. To pomeni veliko spremembo v primerjavi s prejšnjim letom, ko je bil trend naraščanja zabeležen samo v 11 državah članicah. Države z največjim povečanjem so Bolgarija (11 %), Madžarska (12 %) in Litva (11 %). Kot eden od glavnih razlogov za povečanje porabe energije v prometu je naveden padec cen energije. Drugi razlogi so povečanje števila vozil in obsega tovornega/potniškega prometa. Na Malti je bilo znatno povečanje števila turistov povezano z večjo porabo energije v letalstvu in avtomobilskem prometu.

Delež kolektivnega prevoza potnikov se je v letu 2014 gibal od 11 % na Portugalskem do 35 % na Madžarskem³⁴. Na ravni EU je delež kolektivnega prevoza potnikov leta 2014 v primerjavi z letom 2005 ostal stabilen pri približno 18 %. O največjem povečanju v letu 2014 v primerjavi z letom 2005 sta poročali Belgija in Češka. V tovornem prometu se je modalni delež cestnega prometa med letoma 2005 in 2014 rahlo znižal, s 76 % na 75 % skupnega kopenskega tovornega prometa. Na nacionalni ravni je delež tovornega prometa po železnici in celinskih plovniških poteh leta 2014 znašal od 0 % na Cipru in Malti do 81 % v Latviji. Romunija in Bolgarija sta sporočili največje povečanje deležev v letu 2014 v primerjavi z letom 2005.

4.6. Sektor proizvodnje električne energije in toplote

Skupaj s sistemom EU za trgovanje z emisijami se lahko s ciljno usmerjenimi politikami za energijsko učinkovitost poveča energijska učinkovitost v sektorju proizvodnje električne

³² Vključno s cevovodnim transportom, kar je v nasprotju s pristopom iz COM(2015) 574 final, ker cilji glede povečanja energijske učinkovitosti do leta 2020 ne izključujejo cevovodnega transporta.

³³ Pri primerjavi držav članic je potrebna previdnost, ker poraba končne energije temelji na prodanih gorivih in ne na gorivih, ki so bila na ozemlju države uporabljena. Zato je treba poleg energijske učinkovitosti upoštevati še druge dejavnike, npr. v kolikšni meri je določena država članica „tranzitna država“ za cestni promet ali letalsko vozlišče.

³⁴ Kazalnik potniškega in tovornega prometa se je v primerjavi s COM(2015) 574 final spremenil. Prometna dejavnost je zdaj prilagojena glede na teritorialnost (vir: <https://ec.europa.eu/transport/sites/transport/files/pocketbook2016.pdf>).

energije, npr. s spodbujanjem proizvodnje toplote in električne energije v sproizvodnji toplote in električne energije (SPTE) z visokim izkoristkom, učinkovitega daljinskega ogrevanja in hlajenja, pa tudi energije iz obnovljivih virov ter nadaljnje uporabe orodij IKT in namenske programske opreme za boljše vključevanje različnih virov energije. Sektor ogrevanja in hlajenja ima pri tem ključno vlogo³⁵.

Zmanjšanje porabe primarne energije v zadnjih nekaj letih je bilo posledica zmanjšanja porabe končne energije in strukturnih sprememb v sektorju proizvodnje električne energije. V zadnjih letih so potekale zlasti strukturne spremembe s preходом s proizvodnje električne energije v termoelektrarnah na večji delež obnovljivih virov energije. S 16-odstotnim deležem v bruto porabi končne energije v letu 2014 so EU in večina držav članic na dobri poti in celo presegajo okvirne usmeritve glede uporabe energije iz obnovljivih virov. Proizvodnja električne energije iz obnovljivih virov (OVE-E) lahko znatno prispeva k zmanjšanju porabe primarne energije³⁶.

Proizvodnja toplote v elektrarnah toplarnah se je v letu 2014 v primerjavi z letom 2013 zmanjšala v skoraj vseh državah članicah³⁷. Ta negativni trend za toploto, proizvedeno v elektrarnah toplarnah, je mogoče v obdobju 2005–2014 opaziti v 14 državah članicah.

Razmerje med dosežkom in vložkom v proizvodnji toplotne energije³⁸ se je leta 2014 v primerjavi z letom 2013 zmanjšalo v 17 državah članicah. To velja tudi za 13 držav članic, ki so v letu 2014 v primerjavi z letom 2005 zmanjšale razmerja med dosežki in vložki. Razlogov za to je lahko več, npr. prehod na druga goriva.

Dobro delujoč sistem EU za trgovanje z emisijami z rezervo za stabilnost trga, pa tudi ciljno usmerjene politike za energijsko učinkovitost, lahko zagotovijo dodatne spodbude za povečanje energijske učinkovitosti v energetske sektorju. Poleg tega bi morale države članice pozorno spremljati izvajanje ocen učinkovitosti potencialov v proizvodnji in omrežjih za prenos/distribucijo v skladu s členom 15 direktive o energijski učinkovitosti ter ocene stroškov in koristi za učinkovito sproizvodnjo ter daljinsko ogrevanje in hlajenje v skladu s členom 14 direktive o energijski učinkovitosti.

4.7. Stanje prenosa direktive o energijski učinkovitosti

Nekatere države članice še vedno niso v celoti prenesle direktive o energijski učinkovitosti v svojo zakonodajo. Zato te države ne morejo izkoriščati vseh prednosti te direktive. Prispevek direktive o energijski učinkovitosti k doseganju ciljev glede energijske učinkovitosti za leti 2020 in 2030, pravičen razvoj trgov energijske učinkovitosti ter krepitev vloge odjemalcev in udeležencev na trgu je mogoče doseči le, ko bo direktiva v celoti in učinkovito prenesena.

V ta namen bo Komisija še naprej pozorno spremljala izvajanje direktive o energijski učinkovitosti. Komisija je zaključila 22 od 27 prvotno sproženih postopkov za ugotavljanje kršitev držav članic, ki niso priglasile ali so le delno priglasile nacionalno zakonodajo, ki je potrebna za prenos posameznih zahtev direktive o energijski učinkovitosti. Komisija bo še naprej v stiku z nekaterimi državami članicami v zvezi s pravilnim izvajanjem člena 7

---

³⁵ COM(2016) 51 final.

³⁶ Glejte *poročilo o napredku na področju energije iz obnovljivih virov za leto 2016*.

³⁷ Tu je bila uporabljena druga podatkovna zbirka kot v COM(2015) 574 in SWD(2015) 245. Za to poročilo so bili uporabljeni podatki elektrarn toplarn, sporočeni Eurostatu v skladu s členom 24(6) direktive o energijski učinkovitosti: <http://ec.europa.eu/eurostat/web/energy/data>. Povečanje so sporočile le Belgija, Ciper, Estonija, Latvija, Malta, Portugalska in Združeno kraljestvo.

³⁸ Ukrepi, kot je razmerje med učinkovitostjo pretvorbe pri proizvodnji toplotne energije in vhodnim gorivom.

direktive o energijski učinkovitosti. V letu 2017 bo začela dialog z vsemi državami članicami, da bi preverila, ali je nacionalna zakonodaja usklajena z direktivo, z drugimi besedami, ali se vse obveznosti in zahteve iz direktive o energijski učinkovitosti pravilno odražajo v nacionalni zakonodaji.

Izvajanje člena 7 kaže,³⁹ da so države članice dosegle precejšnji napredek pri izpolnjevanju cilja skupnega prihranka za leto 2020⁴⁰. Dejansko so bili v EU-28 leta 2014 doseženi prihranki energije v višini 12 Mtoe, kar znaša 5 % vsote zahtevanih skupnih prihrankov, ki so jih sporočile države članice. Poleg tega so prihranki, ki jih je sporočilo osem držav članic – Francija, Madžarska, Italija, Malta, Nizozemska, Romunija, Slovaška in Združeno kraljestvo – dosegli ali presegli predvidene letne prihranke za leto 2014⁴¹.

Leta 2014 so Belgija, Danska, Estonija, Nemčija, Grčija, Irska, Latvija, Portugalska in Slovenija sporočile, da so dosegle vsaj 50 % pričakovanih letnih prihrankov za zadevno leto v skladu s členom 7. Bolgarija, Hrvaška, Ciper, Luksemburg in Švedska so dosegle manj kot 50 % pričakovanih prihrankov za leto 2014. V teh državah bi bila v prihodnjih letih potrebna dodatna prizadevanja, da bi izpolnile splošne zahteve glede skupnih prihrankov do leta 2020.

Latvija in Luksemburg nista poročala o prihrankih v sistemu obveznosti energijske učinkovitosti (EEOS) v letu 2014, ker sistemi še niso bili vzpostavljeni. Grčija je v začetku poročala le o alternativnih ukrepih, vendar zdaj namerava s 1. januarjem 2017 vzpostaviti sistem obveznosti energijske učinkovitosti.⁴² Litva in Estonija sta pred kratkim napovedali,⁴³ da ne načrtujeta več vzpostavitve sistema obveznosti energijske učinkovitosti. Osem držav članic⁴⁴ je v letnih poročilih za leto 2016 poročalo o posodobitvah svojih ukrepov. Češka je posodobila svojo zahtevo glede prihrankov.

5. SKLEPNE UGOTOVITVE

Kot je bilo poudarjeno v sporočilu *očisti energiji za vse Evropejce*⁴⁵, bi morala biti energijska učinkovitost *prvi vir energije*, saj ima pglavitno vlogo pri hitrejšem prehodu na čisto energijo, spodbujanju rasti in ustvarjanju delovnih mest ter prispeva k zanesljivosti oskrbe EU. Energijska učinkovitost prihrani denar in je postala trajnosten poslovni model. Večina držav članic se zaveda številnih koristi energijske učinkovitosti in se ni le zavezala doseči ambicioznih ciljev na področju energijske učinkovitosti za leto 2020, temveč je zagotovila tudi številne programe in ukrepe za energijsko učinkovitost.

Ta prizadevanja so imela zelo velike posledice: razčlenitvena analiza, ki jo je opravilo Skupno raziskovalno središče, je pokazala, da se je poraba primarne energije v EU-28 med letoma 2005 in 2014 zmanjšala za 206 Mtoe, predvsem zaradi izboljšanja energijske intenzivnosti⁴⁶. Z drugimi besedami, brez izboljšav energijske intenzivnosti po letu 2005 bi bila poraba

³⁹ Člen 7 od držav članic zahteva, da oblikujejo sisteme obveznosti energijske učinkovitosti, da dosežejo nove 1,5-odstotne letne prihranke končne energije, ali da sprejmejo druge ukrepe z enakim rezultatom.

⁴⁰ Vsota zahtev glede skupnih prihrankov končne energije, ki so jih sporočile države članice, je 230 Mtoe, kar je treba doseči do 31. decembra 2020.

⁴¹ Latvija, Finska, Litva in Poljska niso sporočile letnih razdelitev pričakovanih prihrankov za ukrepe politik. Avstrija, Belgija, Češka in Španija so sporočile pričakovane letne prihranke v letu 2014 le za nekatere ukrepe politike.

⁴² Zato bo sistem obveznosti postal del svežnja politik Grčije iz člena 7, skupaj z alternativnimi ukrepi.

⁴³ V strukturiranem dialogu v okviru postopka EU pilot.

⁴⁴ Avstrija, Belgija, Češka, Estonija, Grčija, Malta, Španija in Združeno kraljestvo.

⁴⁵ COM(2016) 860 final.

⁴⁶ Glejte poglavje 4.

primarne energije leta 2014 za 23 % višja. Ta stopnja prihranka energije je zmanjšala stroške energije za porabnike, ocenjuje se tudi, da je do leta 2014 zmanjšala emisije toplogrednih plinov za približno 800 milijonov ton CO₂.

Za nadaljnje spodbujanje zasebnih in javnih naložb v energijsko učinkovitost je Komisija predstavila pobudo *Spodbujanje čiste energije v stavbah* v letu 2016⁴⁷. Osredotoča se na izzive in priložnosti, ki jih pomenijo naložbe v trajnostne energetske stavbe za gradbeni sektor, in vsebuje tudi pobudo *Pametno financiranje pametnih stavb*. Ta pobuda bo podprla učinkovitejšo rabo javnih sredstev, razvoj za banke ustreznih projektih načrtov na podlagi mehanizmov zbiranja in pomoči ter zmanjšanje tveganosti naložb v energijsko učinkovitost za nosilce projektov, financerje in vlagatelje. Skupaj s temi pobudami je Komisija sprejela tudi namensko *strategijo za pospeševanje inovativnosti na področju čiste energije*⁴⁸. To sporočilo določa celovito strategijo za tri glavne vzvode politik, ki jih lahko EU uporabi za spodbuditev inovativnosti na področju čiste energije, in se osredotoča na sredstva iz programa Obzorje 2020 za razogljichenje stavbnega fonda EU kot ene od štirih prednostnih nalog. Komisija bo takoj zagotovila vse pobude. Neposredni učinek teh pobud bo prispeval k odpravi vrzeli pri doseganju ciljev energijske učinkovitosti v kratkoročnem obdobju.

EU je že dosegla znatno zmanjšanje porabe energije in zmanjšala porabo končne energije pod cilj, ki velja za leto 2020. Kljub rahlemu povečanju porabe primarne energije leta 2015 v primerjavi z letom 2014 je Komisija optimistična in meni, da je EU na pravi poti, da doseže svoj cilj. Razlog za to je dejstvo, da je bila v letu 2014 poraba primarne energije le 1,6 % višja od ciljne absolutne porabe primarne energije za leto 2020.

Tako kot v Poročilo o napredku na področju energijske učinkovitosti za leto 2015, tudi kazalniki učinkovitosti v tem poročilu kažejo razlike med državami članicami v obdobju 2005–2014. Vendar pa se je izboljšala večina kazalnikov na ravni EU.

Večina držav članic je **izboljšala energijsko intenzivnost končne porabe v industriji in storitvenem sektorju**, kar je spodbudno.

Kot kaže analiza, je v obdobju 2005–2014 večina držav članic zmanjšala povprečno porabo energije na kvadratni meter v **stanovanjskem sektorju**. Vendar se je s podnebnim faktorjem popravljena poraba končne energije na prebivalca v mnogih državah članicah povečala. Kot je bilo poudarjeno v svežnju *Čista energija za vse Evropejce*⁴⁹, bi se morale države članice še naprej osredotočati na obnovo obstoječih stavb. To bi pomagalo gospodinjstvom doseči enako ali boljše raven udobja za manj denarja. IKT ima na tem področju ključno vlogo, saj porabnikom zagotavlja koristna orodja za izboljšanje ozaveščenosti o porabi energije, jim omogoča pametno upravljanje njihovih naprav, ki trošijo energijo, v realnem času in preprečevanje nepotrebne porabe energije. Poleg tega so potrebni bolj usmerjeni ukrepi za učinkovito obravnavo pomanjkanje goriva.

Prometni sektor je edini sektor, v katerem se je poraba končne energije v letu 2014 v primerjavi z letom 2013 povečala, pri čemer je 20 držav članic poročalo o povečanju v letu 2013, 13 držav članic pa o povečanju v primerjavi z letom 2005. Vse države članice bi morale graditi na pozitivnih zgledih drugih držav članic, da bi obrnile naraščajoči trend. Spodbujati bi bilo treba aktivne oblike prometa (kolesarjenje, hoja), večjo uporabo kolektivnega prevoza potnikov in bolj trajnostne načine prevoza tovora (tj. železnice in celinske plovne poti), prav tako tudi uporabo alternativnih virov energije z nizkimi emisijami v prometu, učinkovitih

⁴⁷ Priloga 1 k dokumentu COM(2016) 860 final.

⁴⁸ COM(2016) 763 final.

⁴⁹ COM(2016) 860 final.

vozil/plovil ter zagotavljanja s tem povezane infrastrukture, na primer postavitve polnilnih postaj za električna vozila, kot je predlagala Komisija⁵⁰.

Komisija bo še naprej pozorno spremljala napredek držav članic pri doseganju okvirnih nacionalnih ciljev za povečanje energijske učinkovitosti za leto 2020 in izvajanje direktive o energijski učinkovitosti. Posodabljala bo tudi svojo oceno kot del stanja energetske unije.

Komisija poziva Evropski parlament in Svet, naj izrazita svoje mnenje o tej oceni.

---

⁵⁰ Prav tam.

Preglednica 1: Kazalniki pregleda

Kazalniki	Trend za doseganje cilja 2020		Kratkoročni trend		Energijska intenzivnost celotnega gospodarstva	Industrija	Gospodinjstva	
	Trend PPE 2005-2014 v primerjavi s trendom PPE 2005-2020 za doseganje cilja 2020*	Trend PKE 2005-2014 v primerjavi s trendom PKE 2005-2020 za doseganje cilja 2020*	Sprememba PPE 2014 v primerjavi s PPE 2013 v %	Sprememba PKE 2014 v primerjavi s PKE 2013 v %	Povprečna letna sprememba energijske intenzivnosti PPE 2005-2014 v % (PPE v Mtoe/BDP v 10 MEUR)	Povprečna letna sprememba energijske intenzivnosti v industriji 2005-2014 v % (PKE v industriji v toe/BDV industrije v 10 MEUR)	Povprečna letna sprememba porabe končne energije za stanovanja na prebivalca 2005-2014 (normalizirana s HDD) v %	Povprečna letna sprememba porabe energije na m2 s podnebni popravki 2005-2014 v koe/m2 v %
Source and extraction date	Eurostat 31/08/2016	Eurostat 31/08/2016	Eurostat 31/08/2016	Eurostat 31/08/2016	Eurostat 31/08/2016 in 02/09/2016	Eurostat 31/08/2016	Eurostat 31/08/2016	Odyssee 05/10/2016
EU28	+	+	● -4,0%	● -4,1%	● -2,2%	● -1,8%	● -0,7%	● -2,3%
BE	+	-	● -7,5%	● -5,8%	● -2,4%	● -0,9%	● -2,2%	● -0,3%
BG	+	+	● 5,7%	● 2,7%	● -3,0%	● -6,3%	● 2,2%	● -2,6%
CZ	+	+	● -2,7%	● -3,5%	● -2,6%	● -5,0%	● 0,7%	● -0,8%
DK	+	+	● -7,2%	● -3,9%	● -1,8%	● -2,5%	● 0,0%	● -1,9%
DE	+	-	● -3,9%	● -4,0%	● -2,2%	● -1,3%	● 0,0%	● -3,5%
EE	-	+	● 1,3%	● -1,9%	● 0,9%	● -4,5%	● 1,1%	● -1,0%
IE	+	+	● -0,4%	● 0,3%	● -2,2%	● -0,6%	● -2,6%	● -1,6%
EL	+	+	● 0,3%	● 1,5%	● -0,3%	● 3,2%	● -2,1%	● -1,0%
ES	+	+	● -1,5%	● -1,9%	● -2,2%	● -1,6%	● -0,3%	● -0,2%
FR	+	+	● -4,4%	● -6,7%	● -1,9%	● -1,4%	● 4,0%	● -2,2%
HR	+	+	● -4,9%	● -5,0%	● -1,7%	● -1,8%	na	● -2,1%
IT	+	+	● -6,1%	● -4,3%	● -1,9%	● -2,7%	● 0,5%	● -2,5%
CY	+	+	● 1,9%	● 0,1%	● -1,4%	● 3,2%	● 1,2%	● -4,1%
LV	+	+	● 0,0%	● 0,8%	● -1,5%	● 2,5%	● 0,1%	● -4,4%
LT	+	-	● -1,0%	● 2,0%	● -5,6%	● -2,2%	● 1,8%	● -0,8%
LU	+	+	● -2,8%	● -3,1%	● -3,8%	● -1,4%	● -0,3%	● -1,9%
HU	+	+	● -0,5%	● 0,7%	● -2,5%	● 3,6%	● -0,7%	● -1,4%
MT	-	-	● 1,7%	● 3,5%	● -3,1%	na	● 11,1%	● -3,7%
NL	+	+	● -5,2%	● -8,3%	● -1,9%	● -1,7%	● -0,4%	● -3,0%
AT	+	-	● -3,8%	● -3,9%	● -1,8%	● -0,2%	● 0,3%	● -3,2%
PL	+	+	● -4,2%	● -2,7%	● -3,5%	● -5,2%	● 1,4%	● -1,0%
PT	+	+	● -1,8%	● -0,3%	● -1,7%	● -1,0%	● 0,3%	● -4,0%
RO	+	+	● -0,6%	● -0,6%	● -4,3%	● -6,4%	● 1,7%	● -0,7%
SI	+	+	● -3,3%	● -4,0%	● -1,7%	● -3,5%	● 1,9%	● -1,4%
SK	+	-	● -4,3%	● -5,2%	● -4,9%	● -5,1%	● -0,1%	● -0,6%
FI	+	+	● 1,4%	● -1,1%	● -0,3%	● -0,1%	● -0,2%	● -1,4%
SE	-	+	● -1,8%	● -1,2%	● -2,0%	● -1,4%	● -1,2%	● -2,3%
UK	+	+	● -6,5%	● -5,4%	● -3,2%	● -2,1%	● -2,7%	● -3,3%

Vir: Eurostat, GD ECFIN, Odyssee-Mure

* znak „+“ je uporabljen, če so države članice med letoma 2005 in 2014 zmanjšale porabo primarne in končne energije po stopnji, ki je višja od stopnje zmanjšanja, potrebne v obdobju 2005–2020, da se do leta 2020 dosežejo zastavljeni cilji glede porabe primarne in končne energije. Znak „-“ je uporabljen za druge primere.

Preglednica 2: Kazalniki pregleda

	Storitveni sektor		Prometni sektor		Proizvodnja energije	
Kazalniki	Povprečna letna sprememba energijske intenzivnosti v storitvenem sektorju 2005-2014 v %	Povprečna letna sprememba skupnega FEC v prometnem sektorju 2005-2014 v %	Sprememba deleža vlakov, motornih avtobusov in trolejbusov za potniški promet v 2014 glede na 2005 v odstotnih točkah (teritorializirana potniška dejavnost)	Sprememba deleža tovornega prometa po železnici in celinskih vodnih poteh v 2014 glede na 2005 v odstotnih točkah (teritorializirana tovorna dejavnost)	Povprečna letna sprememba proizvodnje toplote iz SPTE 2005-2014	Razmerje med pretvorbenim učinkom thPG/vnosom goriva za thPG v 2014 glede na 2005 v odstotnih točkah
Vir in datum pridobitve	Eurostat 31. 8. 2016 in 5. 9. 2016	Eurostat 31. 8. 2016	GD MOVE Pocketbook 2016	GD MOVE Pocketbook 2016	Eurostat 6. 12. 2016	Eurostat 31. 8. 2016 in 2. 9. 2016
EU28	● -1,3%	● -0,5%	● 0,1	● 1,1	● -1,2%	● -0,1
BE	● -0,4%	● 0,2%	● 3,1	● 0,8	na	● 4,3
BG	● -1,2%	● 0,9%	● -11,5	● 10,2	● -3,7%	● 2,3
CZ	● -2,5%	● 0,3%	● 3,3	● -3,3	● -3,5%	● 0,1
DK	● -1,6%	● -0,8%	● -0,7	● 0,6	● -2,9%	● 3,8
DE	● -0,9%	● 0,2%	● -0,1	● -1,4	● 0,0%	● 0,7
EE	● 0,5%	● 0,2%	● -4,1	● -24,7	● 1,8%	● -5,1
IE	● -4,6%	● -1,1%	● 2,3	● -0,8	● 2,7%	● 4,2
EL	● 0,3%	● -2,3%	● -3,1	● -1,0	● -7,7%	● -0,2
ES	● -0,9%	● -2,4%	● -0,9	● 0,9	● -3,3%	● -4,2
FR	● -0,8%	● -0,2%	● 1,6	● -0,8	● 462,3%	● -1,3
HR	● -0,3%	● 0,6%	● -1,2	● 5,3	na	● 1,4
IT	● 0,0%	● -1,2%	● 1,0	● 3,1	● 0,7%	● 1,0
CY	● 1,3%	● -1,6%	● -2,6	● 0,0	● 46,8%	● 4,4
LV	● -1,1%	● 0,6%	● -5,3	● -2,9	● 6,0%	● -4,1
LT	● -1,7%	● 2,7%	● 1,5	● -6,1	● -3,9%	● 46,5
LU	● -2,7%	● -1,1%	● 2,0	● -13,6	● 15,5%	● 3,6
HU	● -5,2%	● -0,6%	● -3,0	● 3,1	● -6,0%	● -2,6
MT	na	● 5,8%	● -2,8	na	na	● 11,2
NL	● -2,3%	● -1,0%	● 0,7	● 3,3	● -1,1%	● -0,3
AT	● -2,9%	● -0,4%	● 1,6	● -2,2	● 1,1%	● 3,9
PL	● -1,3%	● 3,1%	● -10,6	● -10,1	● -1,6%	● -0,9
PT	● -1,9%	● -1,1%	● -0,4	● 3,5	● 1,8%	● -0,9
RO	● -0,4%	● 2,9%	● -6,1	● 15,7	● -5,4%	● -3,8
SI	● -1,6%	● 2,7%	● -0,7	● 5,2	● -4,1%	● -0,3
SK	● -5,2%	● -0,5%	● -7,0	● -6,4	● -10,8%	● -2,0
FI	● 0,6%	● 0,3%	● -0,3	● 5,8	● 0,1%	● -0,2
SE	● -1,5%	● -0,1%	● 1,3	● -2,1	● 1,4%	● 1,0
UK	● -1,7%	● -0,9%	● 2,6	● 1,5	● -2,7%	● 0,1

Vir: Eurostat